

Jamsai

เพื่อนเป็นต้นบุญที่ใช่ลืมนี่
เมื่อมันได้เป็นชีวิตดีกับเพื่อนที่เอนรอนมาบน

My Buddy

Gorilla

แอบรัก

หักทวายใจ

นาย

มัดดี

Porshenocchio เขียน

kanapy มว

Jamsai
LOVE
Series

Jamsai Love Series

My Buddy Gorilla แอบรักหักทลายใจนายบัดดี้

Porshenocchio เขี่ยน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2157-6

ภาพประกอบ สิริกาญจน์ แซ่บั้ง (kanapy)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม กัทรมน ประสารสุขลาก (kao)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 189 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ทักทาย

จะเอ๋เพื่อนๆ ได้เวลามาพบกับมยองนังสุดสวยของเพื่อนๆ แล้วละคะ แยกๆ อู๊ย เลือดกำเดาไหล @,@ เพื่อนๆ คงสงสัยกันอยู่ใช่มั้ยละคะว่ามยองนังกำลังทำอะไรอยู่ ก็นิ่งงละ (โชว์หน้าจอมือถือให้ดู) มยองนังกำลังดูรูปผู้ชายยกล้ำล้ำอยู่ในไอจี ก็เค้าคนนี้นะ มีดีกรีเป็นถึงพระเอกคนใหม่ของมยองนังเลยน้ำ เพื่อนๆ อยากรู้กันแล้วละสิ งั้นมยองนัง ขอแนะนำให้เพื่อนๆ ได้รู้จักกับ 'My Buddy Gorilla แอบรักทักทายใจนายบดีดี' ที่อยู่ในมือเพื่อนๆ ตอนนี้นักันเลย

เรื่องนี้เป็นผลงานเล่มใหม่ล้ำมาแรงของ Porshenocchio นั่นเอง โดยเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสาวนิรุตคนหนึ่งชื่อว่า 'ปิงปิง' ที่มีงานอดิเรกคือตามสตอลก์ 'รถถัง' เพื่อนร่วมห้องซึ่งเป็นหนุ่มหล่อล้ำ ชิกซ์แพ็คส์แน่นคนหนึ่ง (คนนี้มีมยองนังคอนเฟิร์มเลย ค่ะว่าแน่นจริงๆ) แต่แล้วก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้เธอต้องมาเป็นบัดดี้คู่กันกับเขา (อื้อยย ยอะไรมันจะโชคดีขนาดนี้คะแม่ทูนหัว) แล้วเธอจะทำยังไงเมื่อเธอไม่สามารถต้านทานต่อฟีโรโมนอันฮอตซ่าของเขาได้เลย มาติดตามเอาใจช่วยปิงปิงกันเถอะค่ะ ว่าแล้วมยองนังก็ขอตัวไปส่องไอจีต่อดีกว่า @,@

ด้วยไม่ตรีจิต

สาวน้อยมยองนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

รู้จัก นักเขียน

[คำเตือน : โปรดระวังเลือดกำเดาหยดประอหน้ากระดาษไม่รู้ตัว]

หลังจากปล่อยให้คู่บัดดี้หมีครองใจใครหลาย ๆ คนไปแล้ว คราวนี้พอร์ชหิวบัดดี้
คู่ใหม่มาเสิร์ฟด้วย แถ่น แถ่น แถ่นนน~ My Buddy Gorilla นั้นเอง บางคนคิดว่า
กอริลล่าค่อนข้างแปลก ซึ่งมันก็แปลกจริงๆ นะล่ะ แต่ในความแปลกมันซ่อนความหวาน
ด้วยนะเออ ไม่คิดว่ากอริลล่าจะพาก๊ากก็กี้ยิ้มแก้มแตกได้ขนาดนี้ รับประกันความแซบ
ความหื่น ความอ่อย ความเลือดกำเดาแตกกันไปข้างหนึ่งเลย (ฮฮาา~)

ไอเดียเล่มนี้ต่อยอดมาจากเล่ม My Buddy Bear เรื่องบัดดี้ชินโดรม พอร์ชเลย
เอามาเสริมพล็อตและขยายความออกมาเป็น My Buddy Gorilla หลายคนคงเคย
มีโมเมนต์แอบรักเพื่อนร่วมห้องบ้างแหละเนอะ...ยังได้มาเป็นบัดดี้คู่กันแล้วมันก็จะ...
อื้อยิบ หยิบไปจ่ายเงินเอากลับไปอ่านเดี๋ยวนี! กักๆ คู่พระ-นางคู่นี้บอกได้เลยว่า
เรียกเสียงฮาไม่แพ้คู่ออนแน่นอน ยังคงคอนเซ็ปต์บัดดี้เป็นหลัก ฟीलกู๊ดและเบาสมอง
เหมือนเดิม ได้พักมาเขียนอะไรตลกๆ แบบนี้ถือเป็นการรีเฟรชไป
ในตัวเลยเนอะ

พูดคุยกันได้ที่แฟนเพจ [facebook.com/Porshenocchio](https://www.facebook.com/Porshenocchio)
และ #MyBuddyGorilla ในทวิตเตอร์นะครับ

Porshenocchio

คุยกับ นักวาด

นักเขียนบอกว่าชอบเวลาเราวาดกล่อมเลยรีควสต์จากพระเอกไซวิกกล่อมมาให้ วาดบ่อยๆ ค่ะ XD ซึ่งอันที่จริงก็เหมือนได้ฝึกวาดไปด้วยเหมือนกัน ถ้าคนอ่านชอบ ก็จะดีใจมากๆ ค่ะ พุดถึงเล่มนี้เป็นธีมกอริลล่าซึ่งเราเองก็ไม่ค่อยได้วาดสัตว์แนวนี้ บ่อยๆ ด้วยค่ะ แต่ก็วาดสนุกดี ถ้าเกิดข้อผิดพลาดก็ต้องขอภัยด้วยนะคะ ชอบคุณค่ะ

^^

บทนำ

Liked by zomsomzaaa, sulie_farm and 84 others

rodtank_tn ส่งท้ายก่อนปิดเทอม #nowburnbabyburn #ต่อด้วยซาบู่

View all 13 comments

22 MINUTES AGO · SEE TRANSLATION

ฉันจ้องรูปบนหน้าจอโทรศัพท์มือถือตัวเองนานได้เกือบสองนาที่แล้ว มันเป็นรูปของหนุ่มผมดำคนหนึ่งเซลฟี่กับกระจกบานใหญ่ในยิมของโรงเรียน สิ่งที่ทำให้ฉันไม่อาจละสายตาจากหน้าจอได้เลยคือ...เสื้อยัดสีดำของเขา ที่สวมอยู่มันรัดรูปจนเห็นสัดส่วนของกล้ามเนื้ออย่างชัดเจนนะสิ O..O!

เจ้าของแอ็กเคาต์อินสตาแกรมนี้ไม่ใช่คนอื่นคนไกลเลย เขาคือ 'รถถัง' เพื่อนร่วมห้องของฉันเอง

สาบานว่าฉันไม่อยากจะให้เปิดเรื่องด้วยสีหน้าโรคจิตแบบนี้ แต่มันก็อดไม่ได้จริงๆ =.= ดูไอ้สิ่งที่มันนูนๆ เป็นปุ่มเล็กๆ ตรงหน้าอกของเขาสิ

นั่นมันหวัรตถึงใจชั่วมั๊ย (หายใจพี๊ดฟาด)

โอเค ตั้งสติก่อน อย่าเพิ่งปล่อยให้หน้าอกรถถังมาทำให้ตัวเองเสียนสติได้

8

เขียนนะ ถึงแม้มันจะแน่นเปรี๊ยะน่ามองสุดๆ ก็ตาม (หายใจพี๊ดพาดอย่างต่อเนื่อง)

ตอนแรกฉันตั้งใจจะกลับบ้านไปดูซีรีส์เกาหลีเพื่อผ่อนคลายสมอง หลังสอบไปนอนหลับสักหน่อย แต่พอมาเห็นรูปของหนุ่มดวงตาสีไวน์แดง คู่สวยแล้วฉันถึงกับเปลี่ยนเส้นทางเดินไปโรงยิมแทบไม่ทัน

การสอบวันนี้ผ่านไปด้วยดีตามที่คิดไว้ ทำให้ฉันเดินออกจากห้องสอบ อย่างอารมณ์ดี เพราะมันกำลังหมายความว่า...เป้าหมายของฉันสำเร็จไปอีกหนึ่งขั้นนะสิ ซึ่งเป้าหมายที่ว่าคือการคว้าตำแหน่ง 'นักเรียนยอดเยี่ยม' มาครอบครองในวันเรียนจบ มันเป็นตำแหน่งที่นักเรียนหวัะทิงในมัดคอส์มอินเตอร์เนชั่นแนล สถูดต้องการมากที่สุด มันเหมือนเป็นตำแหน่งที่เปล่งประกายลอยอยู่เหนือใบเรียนจบอีกที

แต่มันมีกฎอยู่ 2 ข้อคือหนึ่ง...ประวัติพฤติกรรมมตลอดการเรียนต้องขาวสะอาด สอง...เกรดเฉลี่ยรวมในวันจบการศึกษาต้องมากกว่า 3.75 ขึ้นไป ซึ่งคนอย่างฉันไม่ต้องกังวลเพราะตัวเองเป็นเด็กเนิร์ดสนิท เหมือนแม่ชีในห้องที่ไม่เคยมีเรื่องมีราวกับใคร และเกรดเฉลี่ยของฉันก็เกือบ 4.00 มาตลอด เรียกได้ว่าฉันลอยลำอยู่ในเซฟโซนสุดๆ

ไม่ได้จะคุยโวนะ ถ้าไม่เชื่อเดี๋ยวจะเอาเกรดเฉลี่ยสะสมฉบับปัจจุบัน มาให้ดูเลยก็ได้ว่าตัวเลขสามตัวบนนั้นมันเรียงตัวสวยงามมากแค่ไหน 😊

ที่ๆๆๆ

ใช้เวลาไม่นานฉันก็เดินมาถึงโรงยิมที่ตั้งอยู่ข้างตึกเรียนหลัก บริเวณชั้นล่างโรงเรียนสร้างให้เป็นห้องสำหรับฟิตเนสขนาดใหญ่ไว้ให้เด็กนักเรียนมาใช้บริการ ตรงเคาน์เตอร์มีเจ้าหน้าที่ผู้ชายกล้ามโตยืนเฝ้าอยู่ ฉันยืนละล้าละล้งอยู่ตรงทางเข้าสักพักเพราะไม่กล้าเข้าไป สุดท้ายจึงเลือกมายืนหลบอยู่หลังเสาดติดกับกระจกใสที่สามารถมองเห็นทะลุเข้าไปในห้องฟิตเนสได้แทน

"O_O"

นั่นไง...รอดถึงกำลังนั่งออกกำลังกายบนม้านั่งตัวยาว เขายกดัมเบลล์ด้วยมือข้างเดียวเป็นจังหวะ เส้นผมสีดำสนิทปรกหน้าเล็กน้อย เขาจะตั้งใจกับการออกกำลังกายไม่ได้สนใจคนอื่นนอกจากดัมเบลล์ในมือ และมันยังทำให้เสน่ห์ของเขาเพิ่มมากขึ้น กล้ามเนื้อแขนเคลือบเหงื่อขยับขึ้นลงทำให้ลำคอฉัน

แห่งผาก (หายใจพี๊ดพาด -.-)

สิ่งสำคัญคือ...ฉันไม่ได้รีบวิ่งหน้าตั้งมาที่ห้องฟิตเนสเพียงเพราะแอบมองเขาจากหลังเสาปูนบ้าง นี่หรอก ถึงแม้ว่ามันจะเป็นสิ่งที่ฉันทำมาโดยตลอดก็ตามนะนะ (. .);

ความจริงฉันตั้งใจจะมา...ถ่ายรูปรดถึงยังงี้ละ (' ')/

โอเค ยอมรับว่ามันฟังดูแปลก ไม่สิ มันค่อนข้างฟังดูโรจจิตด้วยซ้ำ แต่ฉันอยากถ่ายรูปเขาจริงๆ นะ มันจริงอยู่ที่ฉันสามารถเซฟรูปเขาจากโซเชียลได้ แต่ว่า...มันไม่ได้อารมณ์นะสิ

เดี๋ยวก่อน! มันไม่ใช่อารมณ์โรจจิตหรืออะไรนะ แฮ่ออ! ฉันจะอธิบายยังไงให้เข้าใจดี เอาเป็นว่ามันได้อารมณ์ฟินคนละแบบจริงๆ ฉันเคยไปยืนรอรับศิลปินเกาหลีที่สนามบินหลายชั่วโมงเพียงเพราะอยากถ่ายรูปศิลปินกับมือตัวเอง แม้ว่ารูปที่ได้จะเบลจนไม่เห็นตาตาและอยู่ไกลลิ่วเลยก็ตาม (ไม่ต้องห่วง ฉันไม่เคยวิ่งตามศิลปินเป็นขอมบี้แน่นอน) แต่มันก็มีคุณค่าทางจิตใจมากกว่าไปเซฟมาจากคนอื่นอีกนะ T_T; (ฉันยังตั้งรูปเบลอยู่ นั่นเป็นวอลล์เปเปอร์ในโทรศัพท์เลย)

ความจริงเจตนาฉันคือถ่ายแล้วเก็บเอาไว้ดูคนเดียววนั้นแหละ ในโทรศัพท์ฉันมีไฟล์เคอร์ของเขาโดยเฉพาะเลยด้วย ฟุ้งนี้ก็จะปิดทอมสองแล้วกว่าฉันจะได้เจอเขาอีกครั้งก็อีกตั้งหลายเดือน ขอแอบถ่ายรูปไว้ดูต่างหน้าให้หายคิดถึงสักหน่อยแล้วกัน

หลังจากมองซ้ายมองขวาเรียบร้อยฉันจึงค่อยๆ ยกโทรศัพท์ขึ้นมาจิ้มแอพฯ กดลองถ่ายรูป ใช้นิ้วชี้และนิ้วโป้งแหวกหน้าจอเพื่อซูมให้เห็นเขาชัดๆ จังหวะที่กำลังจะกดถ่ายอยู่นั่นเอง จู่ๆ ก็มีผู้หญิงสองคนเดินผ่านมา ฉันรีบชูโทรศัพท์ขึ้นและทำเป็นกำลังเซลฟี่ตัวเองเพลินๆ พวกเขาอมองฉันด้วยสายตาแปลกๆ พร้อมกับซุบซิบปนหัวเราะก่อนจะเดินห่างออกไป

พูวว~

ฉันถอนหายใจอย่างโล่งอก นี่คิดว่าตัวเองแอบถ่ายเขาเนียนๆ แล้วนะเนี่ย แต่บางทีพวกเขาอาจจะไม่ได้พุดถึงฉันก็ได้ ช่างเถอะๆ ฉันคงจะวิตกกังวลมากเกินไป อีกอย่างท่าทางของฉันก็ดูไม่มีพิรุณอะไรทั้งนั้นนี่นา แค่มายืนหลบ

10

ถ่ายรูปอยู่หลังเสาปูนเอง (' ');

พอทุกอย่างกลับเข้าสู่ปกติ ฉันกระแอมไอและยกโทรศัพท์ขึ้นอีกครั้ง
ทว่าผู้ชายในหน้าจอกำลังจับชายเสื้อตัวเองก่อนที่เขาจะหลุดมันขึ้นไปด้านบน
เผยให้เห็นกล้ามเนื้อที่ผ่านการออกกำลังกายอย่างดีเต็มหน้าจอโทรศัพท์
ผนังจมูกฉันร้อนวาบขึ้นมาทันทีเหมือนมีคนมาสูมไฟแก๊สหน้าจอโทรศัพท์
O.,O!

นี่อย่าบอกนะว่าเขาตั้งใจจะให้ฉันถ่ายรูปหุ่นของเขากลับไปดูต่างหน้า
ในช่วงปิดเทอมนะ โอียยย นี่มันกำไรชัดๆ กำไรสูงสุดในไตรมาสของชีวิตฉัน
ปีนี้เลย สายตาฉันจับจ้องไปยังซิกซ์แพ็คส์แน่นๆ โดยไม่อยากจะกะพริบตา
สักครั้งเดียว ส่วนนิ้วที่ค้างอยู่ตรงปุ่มกดชัตเตอร์สั้นเล็กน้อยจนผลกดถ่ายรัวๆ
ไปแล้วจ้าา~

อืมที่มมมม บอกเลยว่าแน่นมาก หนุ่มมอายุสิบหกทำไมถึงหุ่นดีแบบนี้ละ
ดูชั้นเนื้อที่เคลือบกล้ามเนื้อเขาสิ โอ้มายยย ใจละลายซึมลงไปทั้งฟืนโลก
แต่ก่อนที่หัวใจฉันกำลังจะวายตาย ความชื่นตรงเห็นอริมฝีปากก็ทำให้ฉันต้อง
รีบใช้โอกาสนี้ขึ้นแตะ พบว่าปลายนิ้วมีละ...เลือดประอะติดมาด้วย

พระเจ้า นี่ฉันเลือดกำเดาไหลจริงๆ ด้วย O.,O

ทำไมทุกสิ่งทุกอย่างถึงทำให้ฉันดูเป็นคนโรคจิตได้ขนาดนี้เนี่ย ยีน
ลับๆ ล่อๆ แอบถ่ายรูปผู้ชายถอดเสื้อพร้อมมีเลือดอาบจมูก ฮือออ แต่จะมา
ถ่ายรูปเพื่อนในห้องเองนะ ไม่ได้จะเอาไปใช้ในทางเสียๆ หายๆ สักหน่อย

"ทำอะไรของเธอเนอะ!"

จังหวะที่ใช้หลังมือขีดเลือดลวกๆ มันก็มีเสียงเสียงหนึ่งโพล่งขึ้นมาจาก
ด้านหลัง ฉันหันขวับไปมองด้วยความตกใจ เลือดในตัวพานเย็นเฉียบขึ้นมา
ทันทีที่สัมผัสประมวลผลว่าเจ้าของเสียงนั้นเป็นใคร

'รุ่นพี่จีจี' มีเส้นผมสีบลอนด์ยาวสลวย โบหน้าลูกครึ่ง ดวงตาเรียวดู
สีน้ำตาลอ่อนทำให้ฉันรู้สึกกลัวเล็กน้อย อีกอย่างฉันรู้จักตัวตนของผู้หญิงคนนี้ได้
นะสิ เห็นสื่อสิ่งอื่นใด...เธอคือพี่สาวของรถถังยังไงละ แต่ถ้าพูดว่าพี่สาวคนละแม่
จะถูกกว่า ซึ่งนั่นมันไม่ใช่ประเด็นที่ฉันควรสนใจตอนนี้ เพราะการที่รุ่นพี่จีจี
ปรากฏตัวตอนนี้มันไม่ใช่เรื่องน่าอภิรมย์สักเท่าไร เรายกได้ว่ามันเป็นหายนะ

ขนาดยอมเลยล่ะ T_T

ถ้าฉันบอกว่าเธอเป็นผู้หญิงจำพวกที่มีรังสีอำมหิตแผ่กระจายเป็นออร่ารอบตัวคงจะนึกภาพออกใช้มั้ย นี่แหละนางพญาของเอ็มไอเอส

"ฉันถามว่าเธอกำลังทำอะไรอยู่!"

"เอ่อ...คือ..." ฉันอีกอึก พยายามหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองดูไม่มีพิรุณ แต่หัวกลับตื้อตันขึ้นมาเสียได้ เยี่ยม! สมองฉันมักทำงานช้ำตอนที่พักอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ยิ่งตอนที่ถูกลายตาของรุ่นพี่จีจี้มองมาแบบนี้ โอ๊ยย ยหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองไม่ได้เลย

"เธอจะอธิบายให้ทางลับๆ ล่อๆ ของตัวเองว่ายังไง ฉันเห็นนะว่าเธอกำลังแอบถ่ายรูปน้องชายของฉันนะ"

ฉันรู้สึกถึงเหงื่อเม็ดโตที่ผุดขึ้นมาเต็มหน้าผากก่อนจะเลือนหายตาเหลือบไปมองรถถังที่ยังคงยื่นออกกำลังกายข้างในห้องพิตนเนส

"รุ่นพี่จีจี้คะ...คงตาฟาดแล้วละคะ นะ...ฉันแค่ยื่นถ่ายรูปตัวเองเฉยๆ" อีกฝ่ายพ่นลมหายใจหนาววกับไม่เชื่อคำโกหกที่ฉันคิดว่าเนียนดีแล้ว "เอ่อ...ขอตัวนะคะ พอดีแม่มารอรับที่หน้าโรงเรียนแล้ว (' ')"

ว่าจบฉันก็ตั้งทางจะเดินหนีไปอีกทาง ทว่าน้ำเสียงแหลมปริ๊ดเสียดยอดเขาเอเวอเรสต์ของรุ่นพี่จีจี้กลับรั้งขาทั้งสองข้างฉันได้ทันที

"อย่าให้ฉันต้องใช้กำลังนะ!!"

จากนั้นเจ้าของเสียงแหลมก็เดินทักๆ มาหยุดตรงหน้า คิ้วเรียวยาวสวยของรุ่นพี่จีจี้ขมวดเข้าหากันอย่างไม่สบอารมณ์ก่อนเจ้าตัวจะแบมือมาตรงหน้า ฉันถลึงตามองฝ่ามือขาวเนียนของรุ่นพี่จีจี้ด้วยความตกใจปนสงสัย

"ให้ฉันดูลายมือทำไมคะ"

"ส่งโทรศัพท์มา"

"หา!? O_O" ฉันกระตุกมือข้างที่จับโทรศัพท์ไปด้านหลังโดยอัตโนมัติ และวินาทีต่อมาก็เพิ่งรู้ว่าปฏิกิริยาของตัวเองมันน่าสงสัยสุดๆ น่าสงสัยโคตรๆ เลยเอาจริงๆ (ตบหน้าผากตัวเองในใจเป็นจังหวะสแตนด์เชียร์!)

"ถ้าเธอบอกว่าไม่ได้ถ่าย งั้นก็ส่งโทรศัพท์มาให้ฉันดูเพื่อยืนยันความบริสุทธิ์สิ"

"แต่นั้นมัน..."

"อย่าให้ฉันต้องใช้กำลังเลยนะ"

คราวนี้รุ่นพี่จีจี้ยกถ้วยน้ำเสียงต่ำ สายตาที่มองมาทำให้ฉันหายใจ ผิดจังหวะ เหมือนเธอกำลังเอื้อมมือมาเขย่าคอฉันพร้อมตะคอกว่า 'เอา โทรศัพท์มานะยัยบ้า!' ยิ่งเงยงันเลยล่ะ ซึ่งถ้าฉันยังคงไม่ส่งโทรศัพท์ให้เธอ ฉันอาจจะโดนบีบคอตายหรือไม่ก็ถูกจับหัวโขกกับมูมเสาะจริงๆ ก็ได้ แต่ถ้า ขึ้นยืนหลักฐานไปให้รุ่นพี่จีจี้ฉันอาจจะตายสององกว่าที่คิดอีกก็ได้ ฮือออ

พอเห็นว่าความตายมาเยือนटकพร้อมกวมมือเรียกฉันจึงตั้งท่าจะวิ่งหนี อีกครั้ง

ทว่า...มันเป็นการกระทำที่ลึนคิดมากจริงๆ

หืม!

ขณต้นคอกถูกชันตอนที่มีสัมผัสเย็นวาบเกิดขึ้นตรงลำคอด้านหลัง ฉัน ตัวแข็งทื่อและสั่นเล็กน้อย รุ่นพี่จีจี้ค่อยๆ ขยับตัวมาด้านข้างในขณะที่ฝ่ามือ ยังคงกุมลำคอฉันอยู่ รอยยิ้มชั่วร้ายนั้นทำให้ฉันริมฝีปากสั่นด้วยความหวาดกลัว ถ้าจะปล่อยพลังมีดอกออกมาขนาดนี้ก็สาปฉันให้กลายเป็นกบเป็นเขียดไปเลย สิคะ TOT

รุ่นพี่จีจี้ไม่ได้พูดอะไรออกมา เธอแค่แบมือมาตรงหน้าฉันเหมือนเดิม ซึ่งมันก็มากพอที่จะทำให้ฉันยอมวางโทรศัพท์มือถือถือนบนมือเธออย่างว่าง่าย U_U; ไม่มีทางหนีแล้วจริงๆ นอกจากฉันจะสิงเข้าไปในเสาปูนข้างๆ แทนนะ "ดีมากจ้ะ"

อีกฝ่ายยอมคลายมือออกและหันไปสนใจโทรศัพท์มือถือถือของฉันแทน ส่วนตัวเองได้แต่ยืนก้มหน้าก้มตายอมรับชะตากรรมที่กำลังจะเกิดในอีกไม่กี่วินาทีข้างหน้า แต่ถ้าโชคเข้าข้าง รุ่นพี่จีจี้อาจจะไม่เจอโพลเดอร์ลับที่ฉัน เอาไว้เก็บรูปที่แอบถ่ายรถถึงเอาไว้นะ บางทีเธออาจจะเกิดอาการตาพร่ามัวชั่วคราว โคนเศษซี่ตาอำพรางหรืออะไรเทือกนั้น

ขอให้โชคเข้าข้างฉันด้วยเถอะ สาธุสามจังหวัด!

"ไอ้ มาย ก็อด! นี่เธอเป็นโรคจิตจั่นหรือ!?"

"มันไม่ใช่แบบนี้แหละคะ ฉันแค่ถ่ายรูปเขาแค่รูปเดียวเท่านั้นจริงๆ"

"แล้วเธอจะอธิบายเรื่องพวกนี้ยังไง" รุ่นพี่จีจีพลิกหน้าจอโทรศัพท์มาให้เห็น และมันกำลังโชว์ไฟล์เดือร์ลับที่ฉันกลัวนักกลัวหนาเด่นหราอยู่บนนั้น

ดูเหมือนโชคจะไม่เข้าข้างฉันในวันนี้จริงๆ ลินะ U_U;

ฉันเงิบและก้มหน้ามองพื้นเพราะไม่รู้จะหาข้อแก้ตัวยังไงในเมื่อหลักฐานมันรัดตัวแน่นขนาดนี้ แถมบนพื้นก็ไม่มีวี่แววของข้อแก้ตัวให้ฉันรอดจากสถานการณ์อันเลวร้ายแบบนี้ได้ ในเมื่อหลักฐานชิ้นดีมันตกอยู่ในมือของผู้หญิงที่มีอำนาจมากกว่าฉันหลายเท่าแล้วละก็...แทบจะไม่มีอะไรไปต่อกรได้เลยละ เหมือนรุ่นพี่จีจีกำลังเล็งชิปนาฬิกาที่เข้าหน้าฉัน โดยที่ฉันมีเพียงไม้จิ้มฟันงูๆ ไว้ป้องกันตัว พอจะเห็นภาพชัดๆ TT TT

"เธอมันดูโรคจิตสุดๆ"

ฉันแค่แอบถ่ายรูปเพื่อนในห้องเก็บไว้เท่านั้นเอง มันดูน่ารังเกียจขนาดนั้นเลยหรอ

ความคิดนั้นกลับต้องชะงักลงตอนที่พบครอบครัวเลือดตรงหลังมือตัวเอง ถ้าฉันเป็นรุ่นพี่จีจีเดินมาเห็นผู้หญิงทำทางประหลาดยื่นแอบถ่ายรูปน้องชายตัวเองกำลังถอดเสื้อพร้อมกับมีเลือดเประอะจุมูก ฉันก็ต้องคิดว่ายัยนั้นเป็นโรคจิตแน่ๆ ยิ่งมาเจอไฟล์เดือร์ลับพวกนั้นด้วยนะละ

แต่ฉันไม่คิดนี่ว่าเราจะถอดเสื้อสู่มสู่มห้าแบบนั้น ช่างเถอะ ยังไงฉันก็ดูเป็นคนโรคจิตจริงๆ นะละ

จังหวะนั้นร่างบางกลับหมุนตัวเดินหนีไปพร้อมกับโทรศัพท์ในมือ ฉันรีบขยับตัวไปปิดกั้นหน้าด้วยความตื่นตระหนก อากาการตื่นเต้นพวกนี้กำลังทำให้ฉันหายใจไม่ทันเลยด้วยซ้ำ บ้าจริง!

"ระ...รุ่นพี่กำลังจะไปไหนคะ"

"ฉันจะไปบอกน้องชายของฉันนะสิ"

"มะ...ไม่ได้นะคะ!"

"จากนั้นฉันจะเอาเรื่องนี้ไปบอกมิสเตอร์เทเลอร์ต่อ" ชื่ออาจารย์ฝ่ายปกครองที่หลุดออกมาจากปากรุ่นพี่จีจีทำให้ฉันแบ่หน้าด้วยความกลัวเลือดในร่างกายเย็นเฉียบ "เธอตื่นไม่หลุดแน่ๆ เพราะนอกจากฉันจะมีหลักฐานจากโทรศัพท์มือถือของเธอแล้ว นั้น...ภาพจากกล้องวงจรปิดตรงนั้นมันก็เป็น

อีกหลักฐานสำคัญ"

ฉันมองตามนิ้วชี้ของเธอไปยังกล้องวงจรปิดที่หันมาทางเสาที่ฉันยืนแอบถ่ายรูปเมื่อก็พอติบพอดี อะไรจะชวชขนาดนี้เนี่ย

"ไม่ได้นะคะ รุ่นพี่จะทำแบบนี้ไม่ได้"

"ทำไมฉันจะทำได้" เธอย้อนกลับพร้อมกับมุ่นคิ้ว

"คะ...คือว่า..." ฉันอ้ออึ้งอีกครั้ง ไม่ใช่ไม่รู้คำตอบ แต่ฉันกำลังตั้งใจว่า

ควรพูดออกไปดีรีเปล่า

ถ้ารถถ่วงรู้เรื่องนี้ เขาจะต้องรังเกียจฉันแน่ๆ และถ้าเรื่องนี้ไปถึงหุ มิสเตอร์ไทเลอร์ ฉันจะถูกสอบสวนพฤติกรรมม เรียกผู้ปกครอง เอ็มไอเอสนิวส์ จะตีแผ่เรื่องของฉันบนหน้าหนึ่ง เพื่อนๆ จะตราหน้าฉันเป็นสตอลท์เกอร์โรคจิต ชาวเน็ตจะกล่มฉันจนไม่มีที่ยืน

สิ่งสำคัญที่สุด...ฉันจะมีรอยต่างพร้อยในประวัติของตัวเอง และมันจะส่งผลให้ฉันพลาดตำแหน่งนักเรียนยอดเยี่ยมที่ตั้งใจไว้ในวันเรียนจบนะสิ!

นั่นคือสิ่งที่ฉันปล่อยให้มันเกิดขึ้นไม่ได้-เด็ด-ขาด!

ยังไงฉันก็ไม่ยอมให้รุ่นพี่จี๊ไปฟ้องมิสเตอร์ไทเลอร์หรือใครก็ตามได้ แม้จะต้องกระโดดคัดคองางพญาของเอ็มไอเอสตรงหน้าฉันก็ยอม แต่คิดไป คิดมาฉันว่าน่าจะมีวิธีการอื่นที่ได้ผลมากกว่าการนองเลือด คิดสิคิด ฉันจะ ทำยังไงเพื่อไม่ให้ผู้หญิงคนนี้อาเรื่องฉันไปบอกให้คนอื่นรับรู้

"เธอกำลังทำให้ฉันเสียเวลา เหล่า 'มินเนียน' กำลังรอกฉันอยู่ ถอยไปซะ" รุ่นพี่จี๊ฉล่กอกฉันจนตัวเองเซถอยหลังเล็กน้อย

จังหวะที่เธอกำลังเดินผ่านตัวฉันไปนั่นเอง ความคิดหนึ่งก็ผุดขึ้นมา ในสมอง มันรู้สึกแปลบๆ เหมือนถูกไฟฟ้าช็อต ฉันคิดว่ามันเป็นวิธีที่เข้าท่า ไม่น่าจะน้อยเลยล่ะ เพราะมันเป็นเพียงแสงสว่างเดียวที่ฉันมองเห็นในนาทีนี้

"คะ...เดี๋ยวก่อนคะ" ฉันแผลอเอื้อมมือไปรั้งท่อนแขนบางของรุ่นพี่จี๊ไว้ เธอปรายตามองแขนตัวเองที่ถูกฉันจับ ฉันจึงรีบละมือออกมาไว้ข้างลำตัวอย่าง เก้ๆ กังๆ ตามเดิม "ฉันมีข้อเสนอค่ะ!"

"?"

"ฉันจะยอมเป็นมินเนียนให้รุ่นพี่คะ!" ฉันโพล่งออกไปด้วยน้ำเสียง

หนักแน่น ดวงตาเรียวยาวของรุ่นพี่จี๊จูบไหวไปชั่วขณะเหมือนเธอกำลังตกใจ และสนใจในเวลาเดียวกัน

'มินเนียน' ที่ฉันพูดมันไม่ใช่ตัวสี่เหลี่ยมสวมเอี๊ยมยีนในแอนิเมชั่นชื่อดังที่ชอบพูดภาษาแปลกๆ แต่มันหมายความว่าถึงลูกสมุนของรุ่นพี่จี๊จูยังไล่เวลาไปไหนมาไหนเธอจะมีลูกสมุนคอยเดินตามด้อยๆ เธอเรียกสมุนพวกนั้นว่า มินเนียน ฉันรู้ดีเพราะเห็นมากับตาตอนพักกลางวัน และเอ็มไอเอสนี่ก็เคยตีพิมพ์เรื่องราวพวกนี้ ซึ่งจากคำสัมภาษณ์ของเหล่ามินเนียนนั้น พวกเขาต่างบอกเป็นเสียงเดียวกันว่าตัวเองเต็มใจเป็นมินเนียนให้นางพญาของเอ็มไอเอส

"เธอเนียนะ?" ฝ่ายตรงข้ามขยับตัวมาเยือนกอดคอกมองฉัน

"ใช่ค่ะ"

"เธอจะเป็นมินเนียนให้ฉัน?"

"ใช่ค่ะ ฉันคิดว่าฉันสามารถใช้ 'นี่' เป็นมินเนียนที่ดีที่สุดให้รุ่นพี่ได้อย่างแน่นอน" ฉันจิ้มนิ้วเข้าที่กลางหน้าตัวเอง แต่มันกลับทำให้รุ่นพี่จี๊จูขมวดคิ้วเข้าไปใหญ่

"ฉันคิดว่าเธอใช้หน้าตาจืดๆ เชยๆ ให้เป็นประโยชน์กับฉันไม่ได้หรอก"

"เอ่อ...ฉันหมายถึงสมองค่ะ" ฉันท้อไหล่ล่งก่อนจะเลื่อนนิ้วมาจิ้มที่ขมับแทน ซึ่งผิดตำแหน่งปั๊บโดนตราหน้าว่าเป็นคนมึนหน้าปั๊บ

"เธอชื่ออะไร"

"ปังปัง เกรดลิบ ห้องเอค่ะ"

รุ่นพี่จี๊จูที่ตามองฉันสั๊กพักก่อนจะหยิบโทรศัพท์มือถือของตัวเองขึ้นมาเธอกดโทรไปหาใครบางคน รอไม่กี่วินาทีเธอก็กรอกเสียงนึ่งใส่โทรศัพท์

"มินเนียนเบอร์หนึ่ง ตอนนี้ฉันต้องการให้เธอหาข้อมูลของผิงผิง เกรดลิบ ห้องเอมาให้ฉันหน่อย"

ฉันรีบยกมือขึ้นกลางอากาศเหมือนยกมือตอบคำถามอาจารย์ในห้องเรียน รุ่นพี่จี๊จูชะงักไปเล็กน้อย

"ความจริงฉันชื่อปังปังค่ะ ปังปัง"

เธอนิ่งหน้าไม่พอใจเล็กน้อยแต่ก็พูดต่อ "ปังปัง เกรดลิบ ห้องเอหาข้อมูลของผู้หญิงคนนี้แล้วรายงานว่าคุณสามารถทำงานอะไรให้ฉันได้บ้าง"

บทสนทนาหยุดลงแค่นั้น รูนพีจีจี้ยังคงยกโทรศัพท์แนบหูและไล่สายตามองสำรวจฉันเหมือนกำลังเลือกผักในซูเปอร์มาร์เก็ต วินาทีที่ต่อให้ต้องเป็นหัวหอมหรือขึ้นฉ่ายฉันก็ต้องยอมแล้วล่ะ เพราะมันเป็นทางเดียวที่จะช่วยให้ฉันรอดตายในวันนี้ได้นะ

ฉันฝันยิ้มกว้างเพื่อแสดงความมั่นใจ พยายามทำตัวให้เป็นผักที่มีคุณภาพที่สุด ในใจได้แต่ภาวนาขอให้ข้อเสนอของตัวเองสำเร็จ รอไม่กี่นาทีต่อมาฉันได้ยินเสียงเล็ดลอดมาจากปลายสายซึ่งก็คือมินเนี่ยนเบอร์หนึ่งซึ่งฉันฟังไม่ได้ศัพท์หรอก แต่ที่น่าสนใจคือรูนพีจีจี้เบิกตากว้างเล็กน้อยทันทีที่ได้ยินมัน

"ขอบใจมาก เธอยังคงทำงานรวดเร็วทันใจเหมือนเคยนะมินเนี่ยนเบอร์หนึ่ง บายจ้ะ"

ฉันกลืนน้ำลายเล็กน้อยอย่างทำตัวไม่ถูกตอนที่รูนพีจีจี้วางสาย ข้อเสนอของฉันจะได้ผลมั๊ยนะ หรือว่าฉันจะต้องถูกคนอื่นตราหน้าว่าเป็นยัยโรคจิตแอบถ่ายรูปผู้ชายจริงๆ อนาคตของฉันจะต้องดีบวบลงแบบนี้แหละ ไม่นะ นั่นมันเป็นเรื่องที่เลวร้ายที่สุด เหมือนฉันต้องถูกจับแก้ผ้าแล้วยื่นประจานหน้าเสาธง แค่คิดก็อยากจะทำกรหน้าหนีไปโผล่ที่ทวีปอื่นแล้วเนี่ย

"ตกลงฉันจะรับเธอมาเป็นมินเนี่ยน...เบอร์สี่ของฉัน"

ในที่สุดโชคก็เข้าข้างปังปังคนนั้นจนได้ ฉันพนลมหายใจพรีดจนปอดแทบทะลักออกมากองกับพื้น ฉันคงไม่ต้องถูกประจานความลับน่าอายของตัวเองแล้วสินะ รูนพีจีจี้ส่งโทรศัพท์คืนมาให้ ฉันเอื้อมมือหมายจะเข้าไปรับ แต่เธอดึงกลับไปเสียก่อน

"แต่เธอต้องลบรูปน้องชายฉันออกไปจากโทรศัพท์ทั้งหมด ไม่ใช่แค่โทรศัพท์อย่างเดียว ฉันหมายถึงรูปทั้งหมดจริงๆ และห้ามแอบถ่ายรูปเขาอีกจำไว้!"

"อะ...เข้าใจค่ะ" ฉันพยักหน้าหนึ่งๆ รูนพีจีจี้ส่งโทรศัพท์คืนมา ฉันรีบรับมันมาไว้และกำแน่นราวกับกลัวว่าเธอจะแย่งมันไปอีกรอบ

"แล้วก็เช็ดเลือดซะ มันทำให้เธอดูน่ากลัวเป็นบ้าเลย"

จากนั้นรูนพีจีจี้ก็ส่งเสียงหัวเราะออกมา ฉันแอบสะดุ้งเล็กน้อยก่อนจะ

ห่อไหล่ลงอย่างไม่กล้ามองหน้าอีกฝ่าย รู้สึกตัวเองตัวหดเล็กลงเรื่อยๆ และเสียงหัวเราะที่ได้ยินมันก็ทำให้ฉันรู้สึกประสาทหลอนนิดๆ

...เหมือนเป็นสัญญาณว่าฉันเพิ่งได้ลงชื่อทำสัญญากับซาตานไปเรียบร้อยแล้ว

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621576.html>